

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisni se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 273.

V Ljubljani, v sredo 27. novembra 1889.

Letnik XVII.

Deželni zbor kranjski.

Petnajsta seja dné 21. novembra.

Najprvo je bil prečitan sklep tajne seje prejšnjega dne gledé prošnje g. J. Paternostra. Prošnja se je izročila v rešitev deželnemu odboru.

Poslanec Povše je v imenu združenega upravnega in finančnega odseka obširno in temeljito poročal o načrtu zakona gledé doneskov, katere morajo dežela Kranjska, stolno mesto Ljubljana in zemljiški posestniki barja donašati k troškom del za osuševanje. Ker bodemo na drugem mestu objavili to poročilo, priobčimo danes le sklepe deželnega zbora in vsprejeti načrt zakona, ki se glasé:

1. Načrt zakona o doneskih, katere morajo dežela Kranjska, deželno stolno mesto Ljubljana in zemljiški posestniki barja prispevati k troškom del za njega osuševanje se potrjuje.

2. Deželnemu odboru se naroča, da temu zakonu izprosi Najvišje potrjenje.

3. Deželnemu odboru se naroča, storiti brez odlašanja potrebne korake pri visoki c. kr. vladi, da izposluje pri visoki c. kr. državni upravi ustavnim potom:

- državno podporo, znašajočo 50% vseh troškov;
- neobestno posojilo v znesku 300.000 gld. za močvirske posestnike;
- oproščenje od kolkov in pristojbin gledé listin in pravnih opravil, ki bi bila potrebna vsled tega podjetja;
- privoljenje, da se smé razpoložljivi del obstoječega močvirskega zaklada na račun doneska močvirskih posestnikov porabiti, tako da bode s priloženim načrtom zakona nameravano osuševanje barja zagotovljeno, da se bodo dela, ako bode mogoče, pričela l. 1890. ter zvršila v teku naslednjih štirih let.

4. Deželni odbor se pooblašča, da zaslišavši druge udeležence sklene z visoko c. kr. državno upravo v smislu sklenjenega načrta deželnega zakona za izvršitev izboljševalnega dela potrebni dogovor in

da torej stori potrebne korake, pri tem najskrbneje varujoč koristi dežele in izboljševanja.

5. Deželni odbor se pooblašča, da za slučaj, ko bi bilo treba posojila za barjane najeti, prevzame v imenu dežele poročstvo do najvišjega zneska 300.000 gld. za dogovorjeno poplačilo tega posojila s tem, da uporablja določila § 6. tega zakona in sploh vse previdnosti.

Z a k o n

z dné
o doneskih, s katerimi morajo dežela Kranjska, deželno stolno mesto Ljubljana in zemljiški posestniki ljubljanskega barja prispevati k troškom del za njega osuševanje.

Po navetu deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem tako:

§ 1. Izvršitev del ob reki Ljubljanici in ob Cesarskem grabnu (Gruberjevem prekopu) od ustja Malega grabna navzdol po Podhagskega alternativnem načrtu, priporočenem po besedah zapisnika z dné 25. aprila 1889. l. v sprejem z mnenjem v to sklicane enketne komisije, s troški, zdaj proračunjenimi na 1.378.600 gld., kateri se pa v dogovoru, ki se sklene med c. kr. državno upravo in deželnim odborom kranjskim, še konečno veljavno določijo, proglašá se, in to s tem pogojem, da dovoli c. kr. državna uprava k temu primeren donesek, za deželno podjetje, katero je izvršiti z državno pripomočjo.

§ 2. K skupnim troškom tega podjetja morajo posestniki k barskemu ozemlju spadajočih zemljišč prispevati z osemindvajsetimi odstotki, dežela Kranjska z dvanajstimi odstotki in mesto Ljubljana z desetimi odstotki.

§ 3. V zalaganje omenjenih troškov je ustanoviti poseben barski osuševalni zaklad, v katerega se mora stekati:

- donesek države,
- donesek dežele Kranjske,
- donesek mesta Ljubljane,
- donesek barskih posestnikov.

§ 4. Natančnejša določila o skupnih troških, dalje o tem, kako je izvršiti podjetje, kedaj in v kateri visokosti je dotičnim skladovnikom (§§ 2. in 3.) vplačevati svoje delne doneske, potem o času in vodstvu gradnje, o nakazovanju izplačil iz barskega osuševalnega zaklada, kakor tudi o vplivanju vlade na tek podjetja so pridržana posebnemu dogovoru, kateri sklene vlada z deželnim odborom, zaslišavši poprej druge skladovnike.

§ 5. Kadar bi troški podjetja ne dosegli proračunjenega zneska, tedaj je donesek države, dežele, barskih posestnikov in mesta Ljubljane, primerno nastopivši prihranitvi, enakomerno omejiti, oziroma kazoči se že vplačani prebitek povrniti.

§ 6. V pokritje doneska, kateri je za to podjetje plačati barskim posestnikom, eventualno v poplačilo v ta namen vzetega posojila se deželni odbor v prenaredbi § 39. zakona z dné 23. avgusta 1877. leta, dež. zak. št. 14, pooblašča, da na prošnjo odbora za obdelovanje barja dovoli za čas potrebe priklade do najvišjega letnega zneska 2 gld. od hektara, ali da v slučajih, ko bi ta odbor ne sklenil takih priklad, uporabi deželni zakon z dné 10. aprila 1881. l., dež. zak. št. 6, o posilnem izterjevanju javnopravnih terjatev deželnih, okrajnih ali skladnih zakladov.

§ 7. Določila deželnega zakona z dné 23. avgusta 1877. leta, dež. zak. št. 14, kakor tudi dotični poznejši deželni zakoni ostanejo v veljavnosti, v kolikor niso v protislovju s pričujočim zakonom.

§ 8. Ta zakon stopi v veljavnost zajedno z dotičnim državnim zakonom o državnem donesku (§ 1.), oziroma o drugih olajšilih tega podjetja.

§ 9. Mojima ministroma za poljedelstvo in za finance je naročeno izvršiti ta zakon.

Poslanec Hribar izreče zahvalo deželnemu predsedniku in deželnemu glavarju, ki imata mnogo zaslug pri tem podjetju.

Poslanec dr. vitez Bleiweis vpraša, kaki so vspehi l. 1868. znižane struge, in če slap v Fužinah kaj vpliva na povodnji.

LISTEK.

Strašno maščevanje.

(Spisal Nikolaj Vasiljevič Gogolj.)

IV.

Posine dan, a ne solnčni; nebo se je pomračilo in tenki dež se je sipal na polja, na gozde, na široki Dnjeper. Vzbudi se gospa Katarina, a ne vesela: oči so zaplakane in vsa je žalostna in nemirna. „Mož moj mili, mož dragi, čudne sanje sem sanjala!“

„Kake sanje, moja ljuba Katarina?“

„Sanjalo se mi je, čudno, resnično in tako živo, kakor zares; sanjalo se mi je, da je oče moj tista spaka sama, katero so videli pri esaulu. Toda prosim te, ne veruj, sanjam: kaka neumnost se vse ne sanja! Kakor bi stala pred njim, tresla sem se vsa, bala se in od vsake njegove besede so zaječale moje žile. Ko bi ti slišal, kaj je govoril . . .“

„Kaj je govoril, moja zlata Katarina?“

„Govoril je: Poglej me, Katarina, dober sem! Ljudje govore krivično, da sem hudoben: jaz bodem ti slaven mož. Poglej, kako pogledam z očmi! —

Tu navali na-mé ognjene oči, jaz vskriknem in se probudim.“

„Da, sanje govore mnogo resnice. Sicer pa, veš li ti, da za goró ni tako mirno; kmalu da bi začeli Ljahi pogledavati znova. Gorobec mi je poročil povedati, da bi ne spal; zamán se on toliko trudi: jaz že tako ne spim. Hlapei moji so posekali to noč dvanajst grmov. Občinstvo bodem pogostil s svinčenimi slivami, a zlahtiči zaplešejo tudi kakor palice.“

„In oče vé o tem?“

„Sedi mi na vrata troj oče! Jaz ga do sedaj ne morem uganiti. Gotovo je napravil mnogo grehov v tujej zemlji. Kaj je prav za prav vzrok: lahko da je mesečen, vendar bi se rad razveselil jedenkrat kot dober kozak! Ni hotel izpiti medicine! Slišiš, Katarina, ni hotel izpiti medicine, kojo sem jaz natočil pri brestovskih židih. Ej, fant!“ — zaupije Danilo: — „beži, mali, v klet in prinesi židovske medicine! Žganja tudi ne pije! Kaka zguba! Zdi se mi, Katarina, da on tudi ne veruje v gospoda Krista. A kako se zdi tebi?“

„Bog vé, kaj govoriš, Danilo!“

„Čudno, žena?“ — nadaljuje Danilo, jemaje glinasti vrč od kozaka. — „Katoliki imajo tudi slast

do vodke, samo Turki je ne pijó. Kaj, Stecko, ali si mnogo medicine posrkal v kleti?“

„Samo pokusil sem, gospod!“

„Lažeš, pasji sin! Vidiš, kako muhe sedajo na brke! Vidim na očéh, da si ga vzel iz malega vedra. Ej, kozaki, to ti je zvito ljudstvo! Vse je pripravljen dati tovarišu, a kar je upijančljivo, posuši sam.“

„Jaz, Katarina, že davno nisem bil pijan. A?“

„O davno! A v preteklem . . .“

„Ne boj se, ne boj se, velikega vrča ne izpijem! A glej, tudi turški igumen (opat) leze skozi duri,“ — izpregovori on skozi zobe, ko vidi tasta, nagnovšega se, da odide skozi duri.

„A kaj je to, hči moja,“ — reče oče, snemaje z glave čepico in popravlja pas, na kojem je visela sablja s čudnimi kameni. — „Solnce je že visoko, a obed še ni gotov.“

„Gotov je obed, oče; takoj ga pripravim! Vzemi ven lonec z galuškami,* — reče Katarina starej služabnici, brisočej leseno posodo! — „Čaj, grem rajši sama,“ — nadaljuje Katarina, — „a ti pokličí hlapece.“

*) Maloruska jed iz moke.

Poročevalec Povše odgovori, da so potoki zopet nanesti blata in peska v strugo Ljubljanice, in da po trditvi večakov fužinski slap ne ovira hitrega odtoka Ljubljanice.

Poslanec Detela poroča o prošnji c. kr. kmetijske družbe kranjske za podporo ter nasvetuje v imenu finančnega odseka, naj se dovoli 3000 gl. iz deželnega zaklada, kar naj se porabi po nasvetih centralnega odbora c. kr. kmetijske družbe.

Dalje se dovoljuje deželni odboru kredit do 5000 gl. za nakup bakrenega vitrijala potom centralnega odbora c. kr. kmetijske družbe. V to svrhu izplačana svota je povrniti deželni zakladu iz skupila za bakreni vitrijol. — Oboje obvelja.

Poslanec Detela dalje poroča o prošnji c. kr. kmetijske družbe kranjske za podporo, da se udeleži razstave na Dunaji l. 1890, ter nasvetuje v imenu finančnega odseka 2000 gl. iz deželnega zaklada. Veledušni gosp. poslanec J. Gorup je v ta namen daroval 500 gl.

Poslanec Murnik poroča v imenu upravnega odseka o prošnji občine Trnje na Pivki za podporo za napravo napajališča ter nasvetuje: Prošnja se izroči deželni odboru, ki naj dá napraviti načrt in se obrne do visoke vlade za primerno podporo. Poslanec Kavčič podpira ta predlog, ki je bil vsprejet.

Poslanec dr. Tavčar poroča v imenu upravnega odseka o načrtu zakona, s katerim se prena-rejajo nekatera mitniška določila mesta Kamnika. Že v 4. seji dne 7. decembra 1887 l. je deželni zbor sklenil načrt zakona, s katerim se prena-rejajo nekatera mitniška določila mesta Kamnika: ta načrt pa iz mnogih razlogov ni dobil Najvišjega potrjenja. Zato je deželni odbor primerno premenil načrt.

Poslanec baron Schwegel graja previsoko mitnino in izraz „osebni vozovi“. Konečno je bil vsprejet načrt zakona, ki se glasi:

Z a k o n

z dne
o nekaterih preneuredbah mitniških do-ločil mesta Kamnika.

Po nasvetu deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem takó:

Člen I.

Mitniška določila za mesto kamniško se pre-naredé tako-le:

1. Mitnina od praznih vozov znaša:

a) od vsakega vpreženega konja in vsake vprežene mule 4 kr.;

b) od vsakega vpreženega govejega živinčeta (voli, biki, krave) 2 kr.

2. Dozdaj obstoječa oprostitev od mitnine za tako zvane osobne vozove prebivalcev mesta Kamniškega ostane še dalje v veljavnosti; nasproti pa je pri vseh drugih osebnih vozovih, negledé na to, ali je voz zaseden ali ni, plačati za vsakega vpreženega konja 4 kr. mitnine.

Člen II.

V členu I. omenjene tarife veljajo za deset let.

Člen III.

Vsa druga gledé mitnine v Kamniku pravno ob-stoječa določila ostanejo v veljavnosti.

Člen IV.

Mojemu ministru notranjih stvari je naročena izvršitev tega zakona.

Vsi sedejo okoli mize: na prvo mesto oče, na levo roko Danilo, na desno Katarina in deset naj-zvestejših mladičev, v sinjih in žoltih rokavnikih.

„Ne maram teh galušek,“ — reče oče, malo zajevisi in odloži žlico, — „nobenega ukusa ni!“

„Vém, da so tebi ljubši židovski rezanci,“ — misli si Danilo. — „Zakaj pa, tast,“ — nadaljuje glasno, — „ti govoriš, da nimajo ukusa galuške? Ali so slabo narejene, kali? Moja Katarina naredí take galuške, da že hetman redkokdaj dóbi take; naj se ti ne studijo; to je kristijanska jed! Vsi sveti ljudje in ljubljenci božji so jedli galuške.“

Oče ne reče besede; obmolči tudi Danilo.

Prinese še pečeno meso od divjega prašiča z zeljem in olivami.

„Ne maram svinjine,“ — reče Katarinin oče, jemaje zelje z žlico.

„Zakaj ne maraš svinjine?“ — pravi Danilo.

— „Samo Turki in Židovi ne jedó svinjine.“

Še bolj se pomrači čelo očetovo.

Samo latvico mleka pojé stari oče in potegne namesto vodke nekako črno vodo iz stekleničice, ki jo je imel v njedrih.

(Dalje sledi.)

Poslanec Murnik poroča o prošnji podobčine Orehek pri Postojini gledé podpore za napravo ob-činskega vodnjaka ter v imenu upravnega odseka nasvetuje: Prošnja naj se izroči dežel. odboru s naročilom, da dá izdelati načrt in se obrne do visoke vlade za podporo. — Predlog obvelja. — Konec seje.

„Matica Slovenska.“

LXXXIV. odborova seja v sredo dne 20. nov. 1889.

(Konec.)

Od zadnje seje pristopilo je društvu vnovi 130 društvenikov, namreč:

1. Prelec Ivan, 2. Rakuša Janko, 3. Petek Davorin, 4. Malič Ilija, bogoslovci v Zagrebu. 5. Barec Franc, 6. Didovič Štefan, 7. Kovačič Franc, kleriki v Zagrebu. 8. Čitalnica grško-katoliškega semenišča v Zagrebu. 9. Bizjan Franc, 10. Rojina Anton, posestnika v Spodnji Šiški. 11. Bralno društvo pri Sv. Križi poleg Ljutomera. 12. Bralno društvo pri Sv. Lovrenci v Puščavi. 13. Virbnik Vekoslav, gimn. profesor v Ljubljani. 14. Eric Josip ml., kapelan v Doberli Vesi. 15. Drobež Anton, župnik v Mohličah. 16. Virnik Franc, kapelan v Železni Kaplji. 17. Oblak Vatroslav, velikošolec na Dunaji. 18. Kolarič Franc, adm. na Vratih. 19. Vavtižar Luka, župnik v Ziljski Bistrici. 20. Cotelj Ivan, kapelan v Kanfanaru. 21. Stekar Ivan, žel. uradnik v Rovinji. 22. Legat Valentin, župnik v Žitari Vesi. 23. Žitek Josip, d. gimn. profesor v Ljubnem. 24. Premru Franc, c. kr. vojni kapelan v Gradci. 25. Skočir Avgust, kurat v dež. bolnišnici v Gradci. 26. Rodé Edvard, c. kr. sod. pristav v Komnu. 27. Šelik Jurij, kapelan v Vitanji. 28. Drojač Josip, učitelj v Vitanji. 29. Kordiš Terezija, učiteljica v Vitanji. 30. Jankovič Franc, tržan v Vitanji. 31. Jelovšek Emilija, učiteljica pri sv. Petru. 32. Koželj Mihael, župnik v Podkrajji. 33. Semenič Ivan, posestnik v Podragi. 34. Merez Jakob, kapelan v Ribnici na Pohorji. 35. Kočevar Josip, župnik v Trbonjih. 36. Cirman Anton, nadučitelj v Poljanah. 37. Kašca Franc, učitelj na Reki. 38. Milovčič Josip, c. kr. sodnik v Cirknem. 39. Peternel Franc, gostilničar in posestnik v Cirknem. 40. Razpet Franc, kapelan v Cirknem. 41. Omers Josip, župnik v Kortah. 42. Sabot (Slekovčev) Jurij Anzelm, misijonar v Mali Aziji. 43. Franko Alojzij, drd. jur. v Ljubljani. 44. Jurič Ivan, dijak v Gorici. 45. Kuntih Josip, učitelj v Batah. 46. Ličen Maks v Rifenbergu. 47. Mašera Josip, vikar v Št. Mavru. 48. Trebše Ivan, učitelj na Srpenici. 49. Koder Anton, c. kr. poštni oficijal v Inomostu. 50. Volarič Andrej, učitelj v Kozani. 51. Bratkovič Kazimir, c. kr. notar v Trebnjem. 52. Vzgledbodi Lazar, obrtnik v Trebnjem. 53. Boncelj Franc, župnik v Dražgošah. 54. Šlibar Franc, trgovec in posestnik v Selcih. 55. Veja Maks, župnik v Bukovščici. 56. Rom Ignacij, kapelan pri Novi Cerkvi. 57. Vidic Maks, c. kr. sod. pristav na Brodu. 58. Slokar Anton, kapelan v Šempasu. 59. Poklukar Mihael, učitelj in posestnik v Starem Trgu pri Loži. 60. Forst Anton, grašičinski oskrbnik v Manjšbregu. 61. Paskolo Dominik, profesor na Ruskem. 62. Peče Ivan, c. kr. vodja žand. postaje na Ptujski Gori. 63. Pernat Jernej, kapelan v Manjšbregu. 64. Sekirnik Simon, učitelj na Ptujski Gori. 65. Vaukmüller Albin, učitelj v Konjicah. 66. Jerman Ivan, obč. predstojnik v Makolah. 67. Frk Ernst, c. kr. sod. pristav v Radovljici. 68. Hans Miroslav, c. kr. uradnik v Krškem. 69. Lončar Ivan, c. kr. davk. nadzornik v Krškem. 70. Tentor Anton, c. kr. sodnijski pristav v Sežani. 71. Kumer Josip, rudar v Idriji. 72. Kozlevčar Anton, žel. uradnik v Št. Petru. 73. Križaj Franc, tovarnar v Št. Petru. 74. Medica Matej, tovarnar v Št. Petru. 75. Smolič Ivan, železniški uradnik v Št. Petru. 76. Špiler Ludovik, posestnikov sin v Št. Petru. 77. Bottegaro Josip, mestni kapelan v Trstu. 78. Gregorič Anton, c. kr. brz. uradnik v Trstu. 79. Hočevar Ludovik, c. kr. finančni svetnik v Trstu. 80. Inamo Franc, obrtnik v Trstu. 81. dr. Ivanž Josip, škof. tajnik v Trstu. 82. Jelušič Franc, c. kr. finančni tajnik v Trstu. 83. Kanobel Ivan, trgovec v Trstu. 84. Kariž Ferdo, ces. kr. poštni azistent v Trstu. 85. Košuta Josipina, učiteljica v Bazovici. 86. Rančigaj Anton, kapelan v Celji. 87. Kranjc Franc, učitelj v Rušah. 88. Novak Franc, gostilničar v Rušah. 89. Michelli Ivana, učiteljica na Katinari. 90. Pertot Josip, nadučitelj v Bazovici. 91. Ponikvar Franc, trgovec v Trstu. 92. Škrbinec Bogdan, trgovec v Trstu. 93. Varl Ivan, mestni kapelan v Trstu. 94. Vilfan Josip, in-

genieur v Trstu. 95. Lesar Ivan, kapelan v Trnovem. 96. Lenček Niko, ces. kr. notar v Velikih Laščah. 97. Zgonc Ivan, župan v Podhajnem Hribu. 98. Lajler Franc, not. uradnik v Logateci. 99. dr. Temnik Valentin, odvetnik v Slov. Gradci. 100. Kenda Matija, učitelj v Sedlu. 101. Lapajne Ivan, geometer v Tolminu. 102. Kotnik Josip, učitelj v Žusmu. 103. Abram Josip, pravnik v Trstu. 104. Germek Karolina, učiteljica v Rojanu. 105. Gorup Jakob, zas. uradnik v Trstu. 106. Lavrenčič Antonija, učiteljica v Trebčah. 107. Ogulin Franja, služkinja v Trstu. 108. Bunc Dragotin, c. kr. sod. kancelist v Podgradu. 109. Nekerman Ivan, učitelj v Podgradu. 110. Kapus Franc, meščan v Ormoži. 111. Munda Franc, kapelan v Ormoži. 112. Porekar Anton, nadučitelj na Humu. 113. Kranjc o. Krizostom, veroučitelj v Verovitici. 114. Fabris Dragotin, župnik pri novem sv. Antonu v Trstu. 115. Podgoršek Anton, stud. phil. v Ameriki. 116. Pfeifer Jurij, c. kr. fin. straže komisar v Kočevji. 117. Strelec Ivan, učitelj pri sv. Juriji na Ščavnici. 118. Frangež Jernej, kapelan pri sv. Juriji na Ščavnici. 119. Bojanec Anton, kapelan v Št. Juriji pod Kumom. 120. Smolnikar Luka, kapelan v Radečah. 121. Ravnihar Ludovik, c. kr. sod. svetnik v p. v Ljubljani. 122. Šolske sestre v Mariboru. 123. Šolske sestre v Repnjah. 124. Lampe Evgen, dijak v Ljubljani. 125. Ženko Josipina, pos. hči v Ljubljani. 126. Osvald Franc, dijak v Ljubljani. 127. Mihelič Josip, nadučitelj pri sv. Juriji na Ščavnici. 128. Košar Jernej, predsednik „Bralnega društva“ pri sv. Juriji na Ščavnici. 129. Orel Franc, učit. pripravnik v Kopru. 130. Meglič Josip, duhovnik v Podbrezji.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. novembra.

Notranje dežele.

Naučno ministerstvo je potrdilo predložena mu pravila *češke akademije*, ki se mora najkasneje otvoriti do 22. dne novembra 1890. Člani se delé v štiri razrede. Pri otvorjenji bo deželni odbor imenoval prve člane, in sicer četrtno določenega števila. Ker znano darilo neimenovanega rodoljuba ne bo zadostovalo, prispevati bodete morali z doneski dežela in država. Slednja se temu ne bo ustavljala, kar je pokazala že s tem, da je potrdila pravila.

Grof Hohenwart je na prihodnjo nedeljo sklical na Dunaj k posvetovanju desničarske zaupne može. Vsak klub bo odposlal načelnika in po enega člana, katerega si bo vsak načelnik sam izbral. Konferencija bo trajala dva dni.

„N. Wr. Tgbl.“ pravi, da je spojenje *Hohenwartovega z Liechtensteinovim klubom* preprečila agitacija, za katero se skrivata Lienbacher in Zallinger, ki sta odločno za osnovanje katoliške centrske stranke. To zadevo bo pojasnila konferencija desničarskih vodij.

Hrvatski sabor je predvčeraj obravnaval o postavi gledé odkupa regalij. Barčić je ugovarjal načrtu, ker po njegovem mnenju ruši poravnava. Pejačić je nasvetoval, naj se regalije naravnost opusté, ne pa odkupijo. Sevéda je bil vladni predlog sprejet.

V *ogerski* zbornici je eden glavnih hujskačev, baron Kaas, ki ima tudi vpliv na zmerno opozicijo, napovedal nadaljevanje škandalov, in sicer z „resnimi“ dejanji. Kaj bodo Tiszovi nasprotniki s tem dosegli, menda sami ne vedó, kakor tudi pretuja z „resnimi“ dogodki ne kaže njihovega patriotizma v posebno svetli luči.

Vnanje države.

Srbska skupščina je po dolgotrajnih razpravah končala prvo čitanje postavnega načrta o preosnovi občin, ter bo nadaljevala posvetovanje o tem predmetu prihodnji ponedeljek. Potem je izvolila odsek za nedavno predloženi novi volilni zakon. — Poročila iz Carigrada zatrjujejo, da so Arnautje le obkolili, ne pa oropali samostan Dekani.

„Pol. Corr.“ javlja iz Varšave, da je *ruska* vojna uprava sklenila, pomnožiti stanje vseh topniških brigad, ki so dosedaj imele po šest baterij z 48 topovi, na osem baterij s 64 topovi. Pri 24. brigadi se je ta naredba že izvršila.

Windthorst se je o postopanju *nemške* centrske stranke pri prihodnjih volitvah izjavil: „Kjerkoli bodo centrski možje imeli nado, da bodo zmagali, voliti bodo morali neupogljivo za svoje pristaše, drugod pa za take kandidate, ki so centru najbližji. Eno se pa že sedaj sme reči: Če se gospodje konservativci, prosti konservativci in narodni liberalci bratijo, da bi nas ugonobili, potem ne smejo zahtevati naših glasov. Prosim, vzemite te misli seboj domov: Nobenemu naše glasovne, ki nas hoče zatreti.“ — „Nordd. Allg. Ztg.“ piše: „Položaj v Braziliji, kolikor se more o njem po brzojavnih poročilih soditi, ne vznemirja nobene države.“

Začasna vlada ima moč in voljo, da vzdrži mir in red. Zaradi tega Nemčija ne bo poslala vojnih ladij v Brazilijo.*

V Lille-u se je dne 22. t. m. splošnji shod francoskih katoličanov za departementa Nord in Pas-de-Calais pod predsedstvom msgr. Monniera, naslovnega škofa lydskega, sešel. Ta shod je bil tem veličastnejši, ker je bilo ob enem zopet otvoreno katoliško vseučilišče lillesko. — V zbornici je predlagal radikalec Ferrout, naj se dovoli kredit 150.000 frankov na korist severno-francoskim rudarskim delavcem in naj se vsi zaradi štrajkov obsojeni pomilosté. Minister javnih del je ta nasvet pobijal, ker bi podpiral štrajkovsko gibanje. Predlog je bil odklonjen. — Iz Tunisa se s predvečrajšnjim dnem poroča: Jahta „Miramar“ je danes dopoldne s Krfa došla v La Goulette. Na krovu je bajé avstrijska cesarica, ki si bo ogledala kartaški muzej.

Angleška vlada je Gladstone-u znova ponudila pairsko dostojanstvo, katero je tudi sprejel, ker mu je stališče v spodnji zbornici postalo pretežavno. V zgornjo zbornico bo vstopil začetkom novega zasedanja. Odslej se bo „Great old man“ imenoval „Right Honourable“. — Parnellska komisija je končala preiskavo ter bo sedaj izgotovila poročilo parlamentu.

Italijanski kralj je predvečeraj zbornico s prestolnim govorom otvoril. Gledé zunanje politike je naznanil, da bo vlada skušala izboljšati trgovinske razmere s Francijo in bo zbornici predložila primeren zakon. Evropski mir je bolj kot kdaj zavarovan. Seveda niso vsa vprašanja rešena, ki bi ga mogla motiti, zaradi tega bo vlada morala tudi v bodoče skrbeti za potrebe armade, ne da bi s tem preveč obteževala proračun. — Listi se o prestolnem govoru pohvalno izražajo ter posebno naglašajo odobravanje, s katerim je bil vsprejet odstavek gledé evropskega miru.

Brazilijska vstaja je našla odmev v Španiji. Po madridskih cestah so, kakor je izvedela „Frankf. Ztg.“, delili vstajne listke. Vlada je po raznih velikih mestih obširne varnostne naredbe izdala. V kraljevski palači bajé dobro poznajo polke n generale, ki nameravajo rabukati. Ministerstvena kriza se še ni polegla. Morebiti se bo Sagastovo ministerstvo preosnovalo, mogoče je pa tudi, da se bo Martinezu Camposu izročila sestava novega kabineta.

Izrazili smo že svojo dvojbo gledé vesti, da so se vse brazilijske provincije izjavile za republikansko državno obliko. Liberalno časopisje je to poročilo z velikim zadoščenjem naznanjalo, toda sledil mu je takoj za petami merodajen preklic. Portugiški poslanec v Parizu je namreč dokazal, da mora biti ta vest sleparska, ker že slaba brazilijska prometna sredstva ne dovoljujejo, da bi tako hitro došla mnenja provincij v prestolnico. Poleg tega so pa merodajne osebe posameznih provincij, brez katerih bi dotične izjave ne imele nikakoršnega pomena, na poti v Rio-Janeiro, ker si je Fonseca za prevrat izbral najugodnejši trenutek, ko so namreč parlamentni zastopniki ravno potovali v prestolnico k zborničnemu zasedanju in tedaj niso mogli niti domá, niti v prestolnici delovati proti prevratu. — Cesar dom Pedro se bo po izpovedbi njegove sestre princesinje Januarije izkrcal v Bordeaux-u, Genovi ali Cannesu, ter bo čez zimo, kakor že lansko leto, ostal v južni Franciji.

Nemški afriški potovalec Peters, katerega so listi že pokopali, je čil in zdrav. Iz Zanzibarja se namreč brzojavno poroča: Član ekspedicije imenom Borchert javlja iz Tokomonija: Somali-zamorci so razpršili angleško in ne nemško ekspedicijo. Peters in tovariši so popolnoma zdravi ter imajo utrjen tabor na Keniji.

Izvirni dopisi.

Od Krškega, 24. novembra. V prejšnjih časih ste večkrat kaj prinašali iz Krškega, zdaj pa le redkokrat; ali je vaš dopisnik zmrznil ali se prelevil? Kar v „Slovenci“ pogrešamo, nahajamo pa toliko več v „Dol. Novicah“, ki so nam Dolenjcem krajni ali lokalni časopis. Zaduje „Dol. Nov.“ imajo zanimiv podlistek iz spretnega peresa, ki velja bolj živim, dasi ima namen pisati o mrtvih. Ali ima g. pisatelj ali kdo drugi ondi koga položenega, ne spada v nameu teh vrstic, pač pa opazka med oklepi, katera diši po podraško in je nekako žuganje. Gospod pisatelj menda najbolj občuti nedostatek, da ondi še ni lastne fare; ko njega še ni bilo, je bilo o ustanovitvi mestne fare že govorjenje; pa kot povsod je manjkalo po izreku slavnega vojskovodje „denarja“.

Da se ni našla velika dobrotnica, bi menda g. pisatelj tudi šel poprej k zbranim očetom, kot dočkal čas ustanovitve fare v Krškem. Velika dobrotnica je darovala dotacijo dvajset tisoč goldinarjev; toda če je tudi glavni zadržek ustanovitveni nove fare odstranjen, s tem še ni vse odstranjeno; treba dogovorov in pisanj in vprašanj, kateri se kar čez noč in dan ne morejo vrvnati. Jeli-te g. pisatelj! ali zadostuje, da je tudi meščanska šola lepo trdno poslojpe, da se kar naj napravi v nji vseučilišče ali vsaj srednja šola? Ako tirjate tako odločno eno,

zakaj pa ne tudi še kaj drugega? Menda niste pomislili, ko ste pisali, kaj vaša tirjatev obsega. —

Premen imena vikarijat ali fara ni odločilen in merodajen. Pravijo, da je cesar Jožef II. rekel, da mestecu K. zadostuje vikarijat; gotovo je mislil takrat na njegovo velikost in število prebivalcev, ko se je tako izrazil. Ali je za mesto sramotno, ako je pod prvo in največjo faro, ki je ob enem dekanijaska, že toliko let? Ali trpijo prebivalci pomanjkanja božje službe? Gotovo ne! doma jo imajo ob 6. uri v vikarijatski cerkvi in ob 9. uri v kapucinski; na ¼ ure oddaljenem Vidmu na Štajarskem je ob 6. in 10. uri; isto tako v ½ ure oddaljenem Reichenburgu ali v domači farni cerkvi v Leskoviči. Priložnosti udeleževati se božje službe torej ne manjka. Mi vas, gosp. pisatelj, poznamo spretnega, učenega učitelja in mnogostranskega pisatelja, na polje vam tuje se pa nikar ne podajajte, za to bodo že skrbele kompetentne oblasti; po časopisih jih opominjati njih dolžnosti ni primerno in varno. —

Z Dobrove, dne 22. novembra. (Premembe. — Letina. — Vreme. — Glogovi belin.) Dne 14. septembra t. l. je nastopil je drugo tukajšnje učiteljsko službo g. Josip Novak kot naslednik g. Primožiča. S svojim krotkim in pohlevnim obnašanjem ter s svojim točnim in vestnim spolnjevanjem dolžnosti pridobil si je tukaj vsestransko ljubezen in zaupanje ne le pri šolski mladini, katera mu je iz srca udana, nego tudi pri stariših njenih in drugih faranib, kar mu je gotovo v ponos in lastno korist.

Velečast. g. Valentin Lavtar služboval je tukaj od dne 28. decembra 1887 pa do dne 23. septembra t. l. kot duhovni pomočnik in veroučitelj kaj uzorno; dne 23. septembra t. l. poslovil se je od lepe Dobrove in se podal na svoje novo mesto pod enakim naslovom v prijazno Slavino na Pivki, kjer je kmalu po svojem dohodu nevarno zbolel. V tej fari je bil blagi gospod kaj priljubljena in sploh čislana oseba. Šolska kronika hrani mu laskav zaslužen spominek. Bog mu daj vsega najboljšega na duši in na telesu v njegovi novi duhovski službi tam v Trnji poleg sv. Petra na Notranjskem.

Dne 25. septembra nastopil je tukaj kot duhovni pomočnik in šolski katehet v. č. gosp. Anton Lesjak svojo službo. Došel je le-sem na mirno Dobrovo iz živahnega Zagorja ob Savi. S svojim krotkim, pohlevnim, mirnim ter prijaznim značajem ter s svojo uzorno delavnostjo v težavnem poklicu pridobil si je tako rekoč kar na mah tukaj splošno zaupanje, udanost in vsestransko ljubezen. Kot rojen pevec in izvrsten muzik je za te dve stroki, ki človeku blažite in vedrite srce in duha, kar ves unet. Slava mu in mili Bog nam ga ohrani čvrstega in zdravega še mnoga leta!

Šolo obiskujočih dečkov in deklic imamo letos tukaj sedaj vseh skupaj nič manj nego 312. Otročiči so sploh prav dobri, krotki in lepovedni; se vé, da se med tolikim številom tudi kaka izjema nahaja; a te so, hvala Bogu, zelo redke.

Ob letošnji pomladi so obetali v tem kraju vsi poljski in drugi sadeži izredno dobre letine. Bodi Bogu potoženo, da se je v posledici zgodilo vse le bolj nasprotno. Sadno drevje je bilo s cvetnimi brsti kar nasuto; ob času cvetja pa je nastalo pravo gnilo vreme, katero je razvoj cvetja zadrževalo, pospeševalo pa razvoj požrešnemu mrčesu. Tako sta „glogov belin“ in mali zmrzlikar (cvetna zavijalka) koj ob pomladi požrla ves sadni pridelek in zarod v brstji in cvetji. In — sadje ni nič obrodilo. Vsa strnina: ozimna in jara obnesla se je srednje-slabo. Fižol, kjer je bil sajen sam za-se, je bil slab; oni pa, med drugimi sadeži sajen, obnesel se je prav slabo. Navadnega domačega in drugega krompirja segnila je dobra polovica še na njivah v zemlji; drobiž je ostal, debelejši pa pokvaril; edini meksikanec obnesel se je dosta dobro in je gnilobo srečno uzmogel. Ajdo uničila je prezgodnja slana dne 16. in 17. septembra do malega popolno; nekaterim posestnikom povrnila je ravno da — seme. Prav dober pridelek dala je turšica in pa vsakovrstna živinska krma. Repa bila je deloma dobra; zelje, korenje in pesa pa srednje-slabo.

Čebele bile so pa tako slabe, da tukajšnji čebelarji še kaj takega ne pomnijo. Star uneti čebelar izrazil se je: „La še dve taki kumerni leti naj za čebele sledita, pa bode v tem kraju po teh božjih živalicah.“ Gotovo britka izpoved! —

Povodenj je tukaj ves pretečeni mesec hudo gospodarila; oba potoka: Gradašica in Šujca (Horjulka) ste vsaka po štirikrat prestopili bregove, kar

se v teku dni enega meseca še ni zgodilo, kakor trdijo najstarejši tukajšnji ljudje. Posebno velik poplav obeh vodá je bil dne 21. in naslednje tri dni pretečenega meseca; le malo je še manjkalo, da se niste spojili in združili na cesti od Dobrove proti Razorom. Te izredne povodnji in poplavi zapustili so tudi v tej občini več prav britkih spominov; tu in tam razdrta so vodna obrežja, od teh dalje zasuti celi kosovi senošet in travnikov s peskom, zopet drugje je odnesla voda raz dele obsejanih njiv rodovitno zemljo s semenom vred itd. Celih šest tednov ni bilo skoraj drugega vremena, nego naliv na nalive. Pridnim gospodarjem je predla huda za setev ozimne, pospravljanje prekuhe in napravo stelje. Hvala Bogu, sv. Martin preskrbel je bil pred in po svojem godu pošteno svoje „leto“; danes je minul vže petnajsti dan — brez dežja, in to sporedno. Ob teh brezdeževnih, med njimi tudi prav lepih jasnih in solčnih dnevih dosegali so ljudje še nekoliko ozimne, pospravili najzadnje poljske pridelke pod streho in se preskrbeli s potrebno steljo za živino.

Zadnja dva dni pretečenega in prve tri dni tekočega tedna nas je nadlegovala sitna sivka — gosta megla; ob teh dnevih je bilo v ravnini sicer neprijetno in hladno ivnato vreme brez solca. Ta sivka pa ni segala visoko; tukajšnji hribi so bili od podnožja gori komaj do svoje srede z njo obdani. Pičlih 20 minut si se podal v kreber gori po bregu, pa si bil iz megle in imel si najkrajšnji razgled preko veličastnega in velikega meglenegega morja, pod katerim je lazilo prebivalstvo obširne doline tam od Vrhnike in Polhovega Gradca doli preko Šmarija in Litije ter tja v gorenjsko stran. Zares veličasten pogled!

Zdravstveno stanje je tukaj, hvala Bogu, od pomladi sem v vsakem obziru kaj povoljno. Kaj pa zima s saboj prinese, znano je le Bogu samemu.

„Glogovi belin“ je zapustil v našem kraju na rodnem drevju (peškarjih in koščičarjih) ogromen broj svojih naslednikov Velikanska množica njihovih zimskih bivališč je še le sedaj, ko je drugo listje raz sadno drevje odpadlo, popolno vidna; konci vej vrhov nekaterih rodnih dreves so te prikazni kar kosmati. — Nič bolje v tem obziru tudi po nekaterih drugih krajih mile domovine ni. — Ako se proti temu zlodejcu splošna in radikalna vojska ne osnuje in ne napové, uničen bode zopet za par daljnih let po domovini sadni pridelek. Na noge torej vsi v to poklicani faktorji od prvega do zadnjega proti milijonnemu in milijonnemu sovražniku sadnega drevja! Bog in sreča junačka!

Dobrovčan.

Dnevne novice.

(„Südmark“.) Minolo nedeljo so v Gradci ustanovili društvo „Südmark“, ki hoče biti kakor „schulverein“ nepolitično ter podpirati v gospodarskem oziru nemške sorojake na Štajarskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem. Kakor je začasni predsednik Feichtinger poudarjal, hoče društvo odstraniti „jene zersetzende Elemente, die schon so viel Unheil in das deutsche Volk getragen.“ t. j., biti hoče antisemitsko. V odboru so: Ravnatelj Ascher, dr. Derschatta, vodja Feichtinger, arhitekt Hofmann, profesor Hoffmann, tiskar Janotta, vitez Knäfl, drugi podžupan graški Koller, dr. Kokoschinneg, profesor Polzer, trgovec Selbacher, dr. Glantschnigg, dež. poslanec Moosdorfer, dr. Neckermann, J. Rakusch, dr. Schmiderer in vitez Pistor. V nadzorovalnem odseku so: Dr. Foregger, poslanec Fürst, dr. Portugall, dr. Reicher in dr. Steinwender. Torej „schulverein“ bo zidal šole, „südmark“ bode dajala denar. Nemško srce, kaj hočeš še več? Nemška kultura zida si most do Adrije; naša dolžnost bode, izpodbijati stebre mostu.

(S Koroškega): V Črni nameravajo ustanoviti posojilnico. — Okr. glavar g. Praxmarer je premeščen iz Beljaka v Gradec za namestniškega svetovaleca. Na njegovo mesto pride iz Wolfsberga g. Herman, ki je sicer pravičen in nepristranski mož, a slovenski ne zna. — V 16. seji je deželni zbor s 24 proti 10 glasovom sklenil, da se zgradi cesta ob Vrbskem jezeru, ki bode stala okolu 40.000 gl. Slovenska poslanca gg. Einspieler in Muri sta proti glasovala. Občina Vrba in sosedne občine so se izrekle proti cesti ob južnem bregu Vrbskega jezera, ker se bojé večjih davkov. Ko je Žitaravas prosila 700 gl. podpore, je rekel dr. Traun, da je dežela revna. Naj si to Žitarci dobro zapomnijo.

(Na graškem vseučilišču) je bil v ponedeljek promoviran doktorjem prava g. Viktor Kočevar,

drugi sin gospoda predsednika deželnega sodišča v Ljubljani.

(Faro Goriče) je dobil č. g. Gregor Jakelj, župnik v Rudniku.

(Slepar.) Iz Idrije se nam poroča: Neki agent je dlje časa hodil po idrijski okolici ter silil ljudi, da so se naročevali na žimnice, stole itd. V Idriji je bival več mesecev, pil in jedel za denar, kateri so mu ljudje dajali za naročeno blago, ki pa le ni došlo od nobene strani. Dolgo mu nismo prišli na sled. Pred kratkimi dnevi pa smo videli orožnika, ki je sleparja peljal proti Logatcu. Ker so take sleparije že na dnevnem redu, treba je največje previdnosti. Naročujte si rajši blago v Ljubljani, kjer ga takoj dobite po vsakoršni ceni.

(S Pragarskega) na Štajarskem se nam poroča: Tukajšnjega krčmarja g. Gruntnarja poslali so si dne 26. t. m. zvečer preveč zakurili peč v sobi ter pozabili odpreti zaklopnico pri dimniku. Spale so v sobi štiri osebe. Proti jutru je le eden še imel toliko moči v omotici, da je mogel vstati in odpreti vrata, sicer bi se bili vsi zadušili. Treba je previdnosti.

(Iz Črnomlja) se nam poroča, da je tudi druga ženska, ki se je dne 22. t. m. opekla, umrla še isti večer.

(Shod državnih uradnikov na Dunaji) bo dne 8. decembra popoldne v novi mestni hiši. Razgovor bo o zvišanji pokojnine vdov in sirot. Nasvėti in resolucije naj se odpošljejo odboru do 2. dne decembra.

(Preširnov večer) priredi „Dolenjsko pevsko društvo“ dne 30. novembra 1889 v prostorih „Narodnega doma“ v Novem mestu. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina: za ude brezplačna; za neude: z obitjeljo 1 gld., za posameznike 50 kr. Iz prijaznosti prodaja biljete gosp. J. Krajec. Program pod vodstvom gosp. pevovodje Karola Langerja: 1. Dr. B. Ipavec: „Na Preširnovem domu.“ (Jos. Stritar) Moški zbor z bariton- in tenor-solo. 2. F. S. Vilhar: „Ustaj.“ (M. Pavlinovič.) Mešan zbor. 3. G. Eisenhut: „Ti.“ Kvartet. 4. Beethoven: „Septet.“ Osmoročno na dveh klavirjih. 5. T. Pollak: „Kam?“ (Preširen.) Samospjev za bariton, od g. komponista za ta večer zložen. 6. Dr. B. Ipavec: „Pozdrav.“ (A. Praprotnik.) Mešan zbor. 7. G. Meyerbeer: Romanca iz opere „Dinora.“ Samospjev za bariton. 8. F. S. Vilhar: „Naša zvezda.“ (S. Gregorič.) Priredil za ženski zbor s sopran-solo g. K. Langer. Potem prosta zabava, pri kateri svira oddelek meščanske godbe.

(Popravek.) V latinskem tekstu adrese ljubljanskih gg. bogoslovcev, katero smo včeraj objavili, bili ste dve večji tiskovni pomoti, kateri so čitatelji sami mogli si popraviti, dalje je izostala beseda „germina“ (novella) in na koncu so bile besede napačno prestavljene. Opomnimo še, da latinski izraz „studium“ pomeni napor.

(Prvi sneg) je nočjšnjo noč pobelil mesto in log.

Telegrami.

Gradec, 26. novembra. Kakor se govori, sešel se bo štajerski deželni zbor po Božiči k izrednemu zasedanju, da reši novo železniško postavo.

Praga, 26. novembra. „Hlas Naroda“: Na spominskih ploščah muzeja se je izpustilo Husovo ime vsled nujnega zahtevanja katoliški mislečega plemstva.

Rovinj, 27. novembra. Nadvojvodinja Marija Terezija je včeraj popoldne došla. Sprejeli so jo župan, pristanišni kapitan in vodstvo morskoga hospica, kateri si je natanko ogledala in se v njem nastanila.

Novi Jork, 27. novembra. Mesto Lyun (Massachusetts) je požar skoro popolnoma vpepelil. Tudi cerkve, šole in osrednje pokopališče je uničeno. Več ljudi se je ponesrečilo. Škoda se ceni na deset milijonov dolarjev.

Tunis, 27. novembra. Avstrijska cesarica je včeraj s spremstvom na Malto odpotovala. Jahta „Miramar“ odpluje danes iz Goulette-a.

Izjava.

Da se vsled opazke v podlistku Vašega cenjenega lista od dne 16. t. m., zadevajoče g. dr. Sketa in odbor družbe sv. Mohora, ne bo komu krivica godila, primoran sem sledeče izjaviti:

1. Družbinoga oglasnika ni spisal g. dr. Sket, ampak kot družbin tajnik jaz; torej ta gospod nič ni povedal, „predno so tiskani posamezni spisi, kako bodo povšeči družbine knjige Slovincem“.

2. Ni res, da bi se odbor v družbinem koledarji hvalil, „kako prijati letošnji dve povesti slovenskemu narodu“, temveč jaz sem hotel, opirajoč se na preteklost, le reči: Mi dvojimo, da bi bili družbeniki brez povestičnega razvedrila, podanega v vlani za leto 1889. izišlem koledarji, tako zadovoljni, kakor slišimo, da so zdaj vsled pripomoči znanih dveh gg. pisateljev.

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Hutter,
tajnik družbe sv. Mohora.

Opomba vredništva. Naš listkar ni hotel nikomur delati krivice, najmanj pa sl. odboru. Dovolil si je le dotip, kateri občutljivi čitatelji krivo tolmačijo, ker preveč vidijo med vrstami.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		731.2	5.6	sl. svzh.	oblačno	44.00
2. u. pop.		729.3	6.4	sl. szap.	dež	
9. u. zveč.		728.7	0.8	sr. szap.	dež	sneg

Srednja temperatura 4.3° za 1.8° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

27. novembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85	gld.	35	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	85	"	60	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	107	"	85	"
Papirna renta, davka prosta	100	"	85	"
Akcije avstr.-ogerske banke	921	"	—	"
Kreditne akcije	314	"	50	"
London	118	"	20	"
Srebro	—	"	—	"
Francoški napoleond.	9	"	41 1/2	"
Cesarški cekini	5	"	64	"
Nemške marke	58	"	07 1/2	"

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Brata Eberl,
 izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.
 Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
 na Frančiškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.
 priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.
 Posebno priporočilne za prekupce so oljnatih barv v ploščevinastih puščah (Bleehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (17)
 Cenike na zahtevanje.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Slovenski
Žepni koledar
 za leto 1890
 izšel je ter se dobiva v jako lični obliki v „Katol. Bukvarni“, pri J. Giontiniju in M. Gerberju.
 komad po 20 kr., po pošti 2 kr. več.
 Knjižica je posebno primerna kot novoletn darilo za kavarne, kojim se dovoljuje primeren rabat. — Razprodajalcem po jako znižani ceni.
 Tudi je dobiti v „Katol. Bukvarni“ „Koledar katol. tiskovnega društva v Ljubljani“ za l. 1890,
 namenjen zlasti slovenski duhovščini. Med drugim podaja veroučiteljem zapisnik učencev za več nego 400 otrok.
 Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo ta krasnozvezani Koledar zastoj; neudom stane 1 gld. 20 kr., po pošti 5 kr. več.

Za manufakturne trgovce in zasebnike.
Izvrstne češke tkanine
 znane tvrdke
Vilj. Markl, Wamberg (Češko).
 Struks (bombažno blago) za moške obleke, najlepši obrzci.
 Barhant, v vseh barvah, dobre vrste.
 Kanafasse (posteljno blago), razne vrste, najle ši vzorci, dobre vrste.
 Oksford za srajce in ženska krila, lepi vzorci, dobre vrste.
 Grizett za ženske in otroške obleke, izvrstno in trpežno blago. (10—19)
 Uzorci gratis in franko. — Pošilja se proti povzetju.



Poslano o salicilu!
Salicil, kemično čisti za zdravilne namene, je neškodljiv, ter se notranje rabi, kar je znanstveno priznano. Slabi poskusi in škodljivi vspehi s salicilno kislino in salicilnokislom natronom se pripetijo le tam, kjer so preparati kemično nečisti, kjer se tedaj posluje s kemično nečistim in tedaj s slabim blagom. Pred takim blagom pač najodločneje svarimo.

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczyja, deželna lekarna, Sackstrasse.
 Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczyja, „pri sv. Frančišku“ (ob enem kemična tovarna) V., Hundsthurmerstr. 113.



Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczyja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstadtstrasse št. 30.
 Dunaj: Lekarna dr. Ottona pl. Trnkóczyja, „pri Radeckiju“, diplomovanega lekarnarja in kemika III., Radetzkyplatz št. 17. (3)
 Zunanja naročila se s prvo pošto izvršujejo.

Št. 19923.

Razglas.

(2-2)

Da se zagotovi dobava hrane in priprega za odgonce pri odgonski postaji v Ljubljani za 1890. leto, vršila se bode v četrtek dne 28. novembra t. l. od 10—12. ure dopoldne pri tukajšnjem uradu minuendna licitacija.

K tej licitaciji vabijo se podjetniki s pristavkom, da je udeležiteljem 50 gld. varščine položiti.

Mestni magistrat ljubljanski kot odgonska postaja
 dne 18. novembra 1889.